

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

15e jaargang nummer 4

december 2005

Het kruis van Christus

door Max J. Schreuder, 1935

Vrij algemeen wordt, althans in een belangrijk deel van het zogenaamd Christendom, het uiterlijk kruisteken gebruikt om te doen zien, dat men zich schaart aan de zijde van Hem, die aan het vloekhout gestorven is. In hoever men dit kruis en Hem, die er aan stierf, waardeert, willen wij nu niet nader onderzoeken, doch ons liever bezig houden met de betekenis van het kruis. Allereerst houden we ons dan bezig met de vraag:

Wat is het kruis voor God?

In Gods ogen heeft het kruis oneindige waarde. Immers vormt het - nadat de zonde is ingetreden - de grondslag van Zijn heerlijkheid. Evenzeer opent het de weg voor de vervulling van al Zijn raadsbesluiten; zowel voor die Hij vóór als ván de grondlegging der wereld heeft genomen.

Aan het kruis heeft God zich op de meest nadrukkelijke wijze geopenbaard. Daar heeft Hij enerzijds getoond, zoals nergens anders, hoezeer Hij de zonde haat. Zijn eniggeboren Zoon, in Wie Hij Zijn volkomen welbehagen had, maar die daar als Plaatsvervanger de zonde op zich

had genomen, heeft Hij, zonder enige verschoning, geoordeeld. Aan de anderen kant doet het kruis ons zien, hoezeer God de zondaar liefheeft. Over de Zoon Zijner liefde bracht Hij het oordeel, de straf; opdat Hij de zondaar zou kunnen verschonen en alle straf en oordeel van hem zou kunnen wegnemen.

Voorts is God in het kruis verheerlijkt, zoals dat nooit te voren had plaats gevonden. Gods heiligheid, gerechtigheid en waarheid zijn daar als nooit te voren aan de dag getreden. Zij werden door de Heere Jezus, die zich vrijwillig overgaf, leed en stierf, ten volle erkend en gerechtvaardigd.

Ja Gods majesteit, door de mens geschonden, werd dáár, aan het kruis gehandhaafd.

Evenzeer trad Zijn liefde tot de mensen, die in Eden door satan in twijfel was getrokken, op het heerlijkst aan de dag. Voor hen, voor ons, gaf Hij zijn geliefde Zoon in de dood!

Het werk van Christus aan het kruis heeft de weg geopend waarop Gods liefde de verloren mens ongehinderd kon toestromen.

Wat was het kruis voor de Heere Jezus?

Het kruis was voor Hem zowel de plaats van Zijn diepste vernedering als de hoogste ontvouwing van Zijn grootheid en heerlijkheid. Zodra Judas door Hem is weggezonden, horen wij uit Zijn mond: "Nu is de Zoon des Mensen verheerlijkt en God is verheerlijkt in Hem." Joh. 13:31

Op het kruis werd Hij tot het uiterste op de proef gesteld, met als uitkomst de volmaaktheid van Zijn gehoorzaamheid en Zijn even volmaakte toewijding aan God. Tegelijkertijd traden zowel Zijn oneindige liefde jegens God als jegens de zondaren aan de dag. Joh. 14:31; Ef. 5:2; Joh. 10:15

Het kruis bewees, dat Hij bereid was alles te lijden en te dulden, wanneer slechts de wil van God werd uitgevoerd en tot Zijn recht kwam.

Zijn eindeloze liefde tot verloren zondaars trad evenzeer en tegelijkertijd aan het kruis aan de dag, in Zijn bereidwilligheid om als hun Plaatsvervanger de hele straf die hun zonden verdiende te dragen. Hier, aan het kruis, kwamen Hem, "de wateren tot

aan de ziel!" Ps. 69:2 Hij moest ervaren: "Ik ben gezonken in grondeloze modder, waar men niet kan staan..... de vloed overstroomt mij." Evenwel de "grote wateren" waren niet in staat Zijne liefde "uit te blussen", maar deden die liefde slechts helderder aan de dag treden. Zijn liefde was sterker dan de dood.

Aan het kruis zien wij onze Heer in de grootste menselijke zwakheid en hulpeloosheid. 2Kor. 13:4 Naakt uitgetogen, door handen en voeten vastgenageld aan het kruis, hing Hij daar als een toonbeeld van verachting en schande. Gedurende Zijn leven had Hij menigmaal Zijn macht gebruikt ten dienste van anderen, maar op Golgotha zien wij niet de geringste machtsontplooiing ter verzachting of verlichting van Zijn onnoemelijk lijden. Vele varren omringden Hem. Stieren van Bazaan sperden hun muil tegen Hem open als verscheurende, brullende leeuwen, gelijk Psalm 22 ons doet zien. Hij echter, aan Wie alle macht ter beschikking stond, was "gelijk een schaap dat stom is voor het aangezicht Zijner scheerders." Jes. 53:7

Welk een vernedering! En toch: welk een verhevenheid te midden van die vernedering!

Verder was het kruis de plaats waar de Heer in de vreselijkste zielenood kwam. Bracht de voorsmaak van de "drinkbeker" reeds in Gethsémané Hem in angst en droefenis, wat was Golgotha zelf dan wel voor Hem, toen Hij die beker daadwerkelijk moest drinken? Gods rechtvaardige

toorn tegen de zonde, die tot in eeuwigheid moest blijven op de zondaar, kwam neer op Hem, de Plaatsvervanger. Alle gemeenschap met God werd verbroken. Geen medegevoel verlichtte Zijn lijden. Geen troostwoord trof Zijn oor. Toen de mensen Hem als "honden omsingelden" en "een vergadering van boosdoeners" Hem omgaf, toen Zijn "handen en voeten doorgraven" waren, toen wendde Hij zich tot God en bad: "Wees niet verre!" Welk een onnoembaar wee voor Zijn heilige ziel!

Wat is het kruis voor de zondaar?

Het biedt hem de enige mogelijkheid van redding, behoudenis, zaligheid. Daarheen wordt het oog van de overtuigde zondaar gericht. De van de aarde verhoogde Heiland heeft zelf gezegd, dat Hij allen tot zich zou trekken. ^{Joh. 14:3} In het werk, dat de Heere Jezus daar volbracht, vindt hij de grondslag van heil en vrede, want Hij heeft vrede gemaakt, "door het bloed Zijns kruises." ^{Kol. 1:20}

Hier ziet de gelovige heel zijn zondenschuld gedelgd en zichzelf, in de persoon van zijn Plaatsvervanger, geoordeeld en weggedaan.

Hij mag het oog vestigen op een werk, dat voor hem aan het kruishout werd volbracht en dat voor God de mogelijkheid heeft geopend om hem, de schuldige zondaar, in genade aan te nemen, ja met welgevallen op hem te zien, ja hem volkomen te rechtvaardigen, ja hem te verheerlijken. ^{Rom. 8:30} Van het kruis straalt hem een liefde tegen, die alle vrees uit zijn hart ver-

bant en hem volkomen zijn vertrouwen doet stellen op God zelf. Want, doordat God Zijn geliefde Zoon voor hem overgaf, ontvangt hij de diepe overtuiging dat Hij hem zeer lief heeft, ja dat God vóór hem is. ^{Rom. 8:31}

Zo wordt dan het Kruis het rustpunt voor zijn ziel, de grondslag van zijn onwankelbare zekerheid.

Alle zegeningen, die God in Zijn genade aan de gelovige zondaar heeft toegedacht, vloeien hem toe door dat kruis.

Heil, vergeving, eeuwig leven,
Wees 't u wel bewust,
Door het kruis wordt u gegeven,
Hemelrust!

Wat is het kruis voor de wereld?

Tot redding van verloren mensenkinderen was de kruisiging van de Heere Jezus onafwijsbare noodzakelijkheid. Wonderbaar en merkwaardig waren dezelfde mensen de werktuigen, die Hem kruisigden. ^{Hand. 2:23; 13:27}

Zij deden dit echter niet met de bedoeling om Gods raadsbesluit ten uitvoer te brengen, maar in dodelijke haat tegen Jezus. Hij was in de wereld, die dóór Hem in 't aanzijn geroepen was, maar de wereld kende Hem niet. ^{Joh. 1:10} Zij wilden niets weten van Hem, die zich in genade en liefde in hun midden bevond. Zij zeiden als 't ware: Wij kunnen niets met Hem aanvangen en daarom is het 't beste Hem aan het kruis te nagelen.

Het kruis was de uitdrukking der diepste verachting en schande. ^{Gal. 3:13}

De doodstraf door kruisiging werd

slechts aan slaven en misdadigers voltrokken. En het kruis was de plaats, die de mensheid Hem, die het land was doorgegaan slechts goed doende, waardig keurde. Alle onderdelen uit welke die mensheid bestond, hoe vijandelijk zij ook in menig opzicht stonden tegenover elkander, verenigden zich in hun haat in de roekeloze daad der kruisiging. ^{Hand. 4:27}

De mensheid, de wereld, heeft de Heere Jezus uitgeworpen en de satan, de vorst der duisternis, de leugenaar en bedrieger als zijn Koning verkoren. Zo heeft de mensheid, de wereld, haar eigen vonnis bezegeld. Zij is geoordeeld en voor haar is er geen mogelijkheid van redding meer.

Het kruis van Christus: het keerpunt.

Tot op het kruis van Christus stond alles in een staat van proefneming. Nog was niet ten volle beslist, wie de mens was, noch ook was volkomen gebleken, wat de wereld, als stelsel gezien, betekende. In het kruis van Christus kwam alles tot beslissing. Vóór het kruis had de mens zich wel doen kennen als zondaar. ^{Rom. 5:12, 13} Onder de wet was hij wel gebleken een overtreder te zijn. ^{Rom. 3:20} Door de tegenwoordigheid van Gods Zoon op aarde, en met name door diens kruisiging, bleek echter volkomen duidelijk, dat de menselijke natuur, zijn wezen, onverbeterlijk verdorven en slecht was.

Evenzeer toonde de wereld, die wel reeds had getoond, hoe weinig zij naar God vroeg, en trachtte haar ei-

gen geluk op te bouwen buiten God om, dat zij van God, die zich in Zijn Zoon openbaarde, niets wilde weten, ja dat zij in verklaarde vijandschap tegenover Hem stond.

Tot op het kruis van Christus was er van Godswege nog een zekere mate van erkenning, zodat ook ware gelovigen, zoals bv. Jozef, Daniël, Nehemia, naar Gods wil een ereplaats in die wereld konden bekleden. Maar vanaf het ogenblik, dat zij in de kruisiging van de Heer onmiskenbaar had getoond wie zij werkelijk was, had Hij alle verbinding met haar afgebroken.

^{Rom. 1:24 e.v.} Zij heeft ondubbelzinnig getoond, hoe zij werkelijk staat. Niettegenstaande haar wijsheid waarop zij zich beroemt, heeft de wereld de wijsheid Gods niet erkend, maar zij kruisigde de Heer der heerlijkheid toen Hij in liefde en genade in haar midden zich bevond. ^{1Kor. 1:23; 2:8}

De wereld en haar vorst zijn daarom geoordeeld, al is dat oordeel tot op heden nog niet voltooid.

God erkent haar niet meer. Hij heeft met haar niets meer te doen. Haar wijsheid is bij Hem dwaasheid; haar godsdienst heeft voor Hem geen waarde, is verwerpelijk zelfs, en haar heerlijkheid verachtelijk.

En zo is ook het kruis van Christus het einde van al de heerlijkheid van de mensen in het vlees. Tot op het kruis nog van betekenis, maar dáár als volkomen verdorven geoordeeld weggedaan.

Juist echter van het kruis uit kon God, op grond van het nu volbrachte verlossingswerk, iets geheel nieuws

beginnen, nadat Hij Jezus, die de wereld had gekruisigd, uit de doden had opgewekt.

Zo is dus het kruis van Golgotha het keerpunt van alles, een wondervolle plaats, met niets te vergelijken. Het kruis van Christus bepaalt voor de Christen zijn plaats in deze wereld. Heeft, zoals wij gezien hebben, het aan het kruis volbrachte werk de gelovige vergeving van zijn zonden gebracht, hem zaligheid en vrede geschonken, het heeft hem ook gebracht in de innigste verhouding tot God. Het heeft voor hem de kanalen geopend, waardoor hem alle zegeningen, die God in Zijne liefde hem heeft toegedacht, kunnen toevloeien. Ook wijst het hem zijn plaats aan, die hij in deze wereld heeft in te nemen.

Waar de gelovige zich geplaatst heeft aan de zijde van Hem, die door de wereld is gekruisigd, verwerpt en veracht zij ook hem, evenals zij zijn Heer en Meester veracht en uitgeworpen heeft. ^{Joh. 15:18 e.v.} Vandaar, dat men geen discipel van Jezus zijn kan, zonder Zijn kruis - Zijn smaad en verachting, die aan Zijn navolging verbonden zijn - te dragen, zoals Lukas 14:17 met volkomen duidelijkheid zegt.

Het kruis vormt de scheidsmuur tussen de gelovige en de wereld. Hij heeft, doordat hij Christus en Zijn werk heeft aanvaard, zich aan Gods kant tegenover de wereld geplaatst. God heeft zich, toen Hij Jezus uit de doden opwekte, openlijk aan Zijn kant gesteld en daardoor getoond, hoe Hij haar ontzettende daad beoor-

deelt. Zij blijft voor Hem onvergetelijk en staat op heden nog in al haar schrikkelijkheid voor Zijn aandacht, als ware zij gisteren bedreven. Elke band tussen Hem en de wereld is voor altijd afgesneden.

En nu verwacht Hij van Zijn kinderen, dat zij die misdaad beoordelen, zoals Hij zelf dat doet. Vandaar dat "wanneer iemand de wereld liefheeft, zo is de liefde tot de Vader niet in Hem." ^{1Joh. 2:15} "Wie een vriend der wereld wil zijn, toont zich van God een vijand." ^{Jak. 4:4}

De wereld heeft zich doen kennen als de onverzoenlijke vijand van Christus en van God, die zich in Hem openbaarde. Daarom staat zij evenzeer in onophoudelijke, dodelijke vijandschap tegenover hen, die hun Heer navolgen. Zij is en blijft de tegenstander, met wie men als gelovige niet op goede voet kan staan, doch die overwonnen moet worden. Dat kan echter slechts in de kracht van het geloof geschieden. ^{1Joh. 5:4, 5}

Een treffend voorbeeld van deze overwinning op de wereld en hoe zij beoordeeld behoort te worden, zien wij in Paulus. Hij beschouwde de wereld vanuit het standpunt van Christus' kruis, dat zijn roem was. Hij zegt: "Doch van mij zij het verre, in iets anders te roemen, dan in het kruis van Jezus Christus, mijn Heer, door hetwelk mij de wereld gekruisigd is en ik der wereld." ^{Gal. 6:14} Hij zag in het kruis niet alleen de grondslag van zijn eeuwig heil, en

dat hijzelf daar, naar de oude mens, zijn einde had gevonden, maar het was voor hem de waarde-meter, waarnaar hij de wereld beoordeelde. Naar die norm was zij voor hem en hij voor haar gekruisigd. De wereld had zijn Heer, die hem had liefgehad en zich voor hem had overgegeven, gehaat en gekruisigd en dientengevolge waren alle banden, die hem met haar verbonden konden houden, voor altijd afgesneden. Hij was met haar klaar, onherroepelijk! Niets trok zijn hart nog in haar richting. Haar aanbiedingen, haar eer en heerlijkheid, het had alles zijn prikkel voor hem verloren. Hij kon niet meer met haar op gemeenschappelijke bodem staan. Zij was voor hem een geoordeelde wereld. En evenzeer was hij "der wereld gekruisigd." Hij stond geheel buiten haar, behoorde niet meer bij haar, omdat hij met Christus gekruisigd en door Zijn dood "van de tegenwoordige boze wereld" bevrijd was. ^{Gal. 1:4} Hij stond geheel en al aan de zijde van zijn Heiland, die de wereld had uitgesloten.

Zij, van wie Paulus in Fil. 3 "wenende" spreekt, stonden juist andersom. Zij roemden niet, als hij, in het kruis van Christus, maar waren er vijanden van hoewel zij een christelijke belijdenis hadden, en zich naar Zijn naam noemden. ^{2Tim. 3:5} Zij bedachten "aardse dingen", hoewel het burgerschap van de christen, zijn wandel, zijn, "wettig woonverblijf" (vertaling van Brouwer) in de hemel is, waar

God Jezus, nadat de wereld Hem had gekruisigd en Hij Hem had opgewekt, heeft gezet. ^{Fil. 3:20} Zij hadden lief wat in de wereld is, trachtten en streefden naar wat zij bood en zochten daarin hun eer. ^{2Tim. 4:10} Zo zochten zij dus hun eer in dingen, die juist, door Christus' kruis, een schande voor de Christen zijn. Zij waren niet Paulus' navolgers omdat voor hem een op aarde verachte en verworpene, maar in de hemel verheerlijkte Christus, alles was.

Toepassingen tot ons nut.

Na onze tot hiertoe uitgewerkte, duidelijke onderwijzingen van het Nieuwe Testament over het kruis van onze Heere Jezus Christus en de betekenis daarvan ontstaat voor ons als vanzelf de vraag, hoe wij zelf ten opzichte van het kruis van onze Heer staan. Zonder twijfel waarderen wij het als de plaats, waar voor ons het verlossingswerk werd volbracht; waar de grondslag van onze zaligheid werd gelegd; waar Gods liefde voor ons haar hoogste openbaring vond.

Maar hebben wij het kruis ook leren waarderen omdat wij zelf, wat onze oude mens aangaat, met alle hoogmoed, alle hartstochten en lusten, dáár zijn terechtgesteld?

Hebben wij verstaan wat ons dáár wordt getoond? Welke waarde alle menselijke wijsheid, gerechtigheid en alles waar wij als natuurlijke mensen prijs op stellen, heeft in het oog van God? En verder: zijn wij tevreden met de plaats, die het kruis van Christus

ons in de wereld aanwijst?

Wanneer de Heere Jezus, in Zijn genade, ons brengt in dezelfde verhouding, waarin Hij, als Mens, staat tot Zijn Vader, wanneer Hij ons die Vader doet kennen en ons de woorden van de Vader weergaf, dan heeft Hij ons, in overeenstemming daarmee, óók gesteld op de plaats, die Hij hier heeft ingenomen. Zoals Hij zegt: "Zij zijn niet van de wereld, gelijk Ik van de wereld niet ben." Joh. 17:14

Wij zijn echter nog, gelijk Hij eens, in de wereld met het doel, dat wij Zijn getuigen zijn. Hij was in de wereld een bestendige zegen voor de mensen, hoewel Hij, steeds van hen gescheiden, als een hemelse vreemdeling, die de wereld niet kende, in hun midden vertoefde. Nooit nam Hij deel aan hun plannen; beoogde nooit hun doeleinden; trachtte nooit hen te veredelen of te verbeteren. Hij liet alles hier, zoals Hij het bij Zijn komst had gevonden. Zó zijn ook wij, omdat wij met Christus, die boven is, verenigd zijn, vreemdelingen in deze wereld, hoewel bestemd om voor de mensen rondom ons tot een zegen te zijn.

Vinden wij onze vreugde in dit vreemdelingschap op aarde en verblijden wij ons in ons hemels burgerrecht? Zou het niet beschamend zijn, wanneer wij als mensen, wier burgerrecht in de hemel is, met haar hetzelfde doel zouden nastreven? Wanneer wij ons zouden beijveren ereplaatsen in haar midden te bekleden, met haar in de poort zouden zitten?

Wanneer wij ons met haar zouden verbinden, al ware het zelfs om gezamenlijk goede werken na te streven waarvan de mensen profijt zouden trekken, dan zou daar niettemin uit blijken dat wij hadden vergeten hoe de wereld de vijand van Christus was en nog is. Dat zij, in haar haat, Hem aan het kruis genageld heeft.

Maar moet niet ieder, die geopende ogen heeft, zien, dat de betekenis van het kruis van Christus zijn heiligende kracht op ons leven en ons gedrag in de wereld steeds meer heeft ingeboet? De wereldse gezindheid, over welke wij helaas reeds sedert lange tijd moesten klagen, heeft in de laatste jaren schrikwekkend toegenomen. De scheidslijn, die het kruis van Christus tussen ons en de wereld getrokken heeft, is hoe langer hoe meer verflauwd.

Is het niet een bewijs hiervan, dat de gekruisigde Christus niet die plaats inneemt in ons hart en leven, die Hem toekomt? Moet het ons dan verwonderen, dat er slechts weinig kracht van ons getuigenis uitgaat?

De Heer moge genade geven, dat ieder persoonlijk bij zichzelf deze wereldse gezindheid - onverenigbaar met het kruis van Christus - veroordele, opdat wij inderdaad met de apostel kunnen zeggen: "Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld." Gal. 6:14

Zegeningen in Christus

door Klaas Rozendal, 1935

Tegenover New York, aan de andere zijde van de Hudson-rivier, ligt de stad Hoboken. 't Is enige jaren geleden, dat in deze stad een arme man van ongeveer 60 jaar, ten einde raad, zich trachtte te ontdoen van zijn laatste bezittingen, om zijn zwak en afgemat lichaam nog enigszins met voedsel tegemoet te komen. Zijn hele hebben en houden bevond zich in een oude koffer, waarin hij, tot zijn niet geringe teleurstelling, niets vond, dat verkoopbaar was, dan een oud boek, dat eigenlijk waardeloos was door ouderdom.

't Was veertig jaren geleden, dat hij dit oude boek met verachting in de koffer had geworpen. Hij had het gekregen uit de nalatenschap van zijn vader, die hem als zijn deel, de familiebijbel schonk, nadat hij het hart van zijn moeder had gebroken door zijn zondig leven en ook zijn vader met grauwe haren grafwaarts had gebracht. Woedend was hij geweest, en de Bijbel had hij in zijn koffer geworpen, zonder er ooit weer naar om te zien.

Nu nam hij het geel geworden boek op, en dacht met verbittering aan zijn vroegere levensjaren en aan zijn tegenwoordige nood. Hij had het boek niet geopend gezien, sedert de tijd, dat hij in boosheid de ouderlijke woning had verlaten. Daar gleed het van zijn knieën en viel op de grond. Bij het vallen kwamen er enige papieren te voorschijn, welke bankbiljetten bleken te zijn. Zijn vader had zijn aandeel in de

familiebijbel verborgen. Opeens was zijn armoede weg en was hij rijk geworden, - neen - niet geworden, want hij was het veertig jaren geweest, doch hij had het niet geweten.

Hoevele gelovigen zijn er niet, die zich hoegenaamd niet bewust zijn, hoe groot hun rijkdom is. In Heb. 6:9 is sprake van "betere dingen", die met de zaligheid gevoegd zijn. Deze dingen behoren tot onze positie voor God, en worden ons toegevoegd, niet éér wij geloofden, doch ook niet na lange tijd op de weg te zijn geweest. Zodra we gered zijn, ontbreekt ons niet één van deze "dingen"; ze zijn het bezit van allen, die in Christus Jezus zijn. Een van deze betere dingen is bv. de inwoning van de Heilige Geest, welke wij ontvangen als, en zodra wij geloven in de Heere Jezus Christus. ^{Hand. 19:2}

Het kan zijn, dat de gelovige het bezit van "deze dingen" niet kent, of niet

ervaren heeft, het feit is er daarom niet minder stellig om. Maar zodra de waarheid ervan wordt erkend,ervaart men tevens, dat Gods genade in Christus Jezus over ons, een uitnemende rijkdom is.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus." Ef. 1:3

Het is deze God en Vader, die Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft en ons met Hem alle dingen (nl. de "betere dingen" of "geestelijke zegeningen") zal schenken. Rom. 8:32

Deze dingen groeien niet. In het leven van een Christen is veel, dat moet toenemen. Hij moet opwassen in de genade. Hij kan echter onmogelijk toenemen in kindschap. Wij zijn nu niet méér kind van onze ouders, dan toen wij werden geboren. Zo zijn ook al de voorrechten van het kindschap Gods, van meet af, volkomen en vast. Gods "betere dingen" zijn eeuwig, onveranderlijk en onbegrensd.

Hier volgen enige der zegeningen, die elke gelovige bezit, als vrucht van de gezegende positie, die hij in Christus Jezus, als zijn Plaatsvervanger voor God heeft, zodat God hem niet meer aanziet in zijn zonden, doch in de Christus.

1. Der zonde gestorven. Rom. 6:1-10

Christus is der zonde (oude natuur) gestorven, waardoor wij nu bevrijding van, en overwinning op zonde kunnen hebben.

"Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade." Rom. 6:14

2. Gewassen door wedergeboorte. Tit. 3:5

De eerste geboorte schonk ons de onreine, oude mens. De wedergeboorte maakte ons tot een reine, nieuwe mens. "Maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechvaardigd in de naam des Heeren Jezus, en door den Geest onzes Gods." 1Kor. 6:11

3. Bekleed met Zijn rechtvaardigheid. 2Kor. 5:21

Christus is voor ons tot zonde gemaakt. Christus verdroeg dit gewillig, doch God deed het. "Dien, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt." En waarom? "Opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem."

4. Begeadigd in de Geliefde. Ef. 1:6

God heeft ons dit gemaakt, wij waren het niet. 't Is een wonderbare, heerlijke positie. Wij staan in de hemel voor de troon van God, waar geen schaduw van zonde kan komen. En dat alles: in de Geliefde. Rijker begeadiging is er niet.

5. Wedergeboren. Joh. 3:3

Dit is geen mensenwerk. Ten opzichte van dit Goddelijke werk, draagt de zondaar evenwel de volle verantwoordelijkheid. God is namelijk in staat en gewillig dit werk tot stand te brengen, wanneer de zondaar gewillig is, dit werk te ondergaan. De gelovige bezit de wedergeboorte.

6. Zoonstelling. ^{Ef. 1:5}

Aangesteld tot zonen. Wat onze positie in Christus betreft, zijn wij volwassen zonen. "Overmits gij kinderen zijt..... zo zijt gij een zoon, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus." ^{Gal. 4:6-7} Wat onze ervaring en kennis aangaat, zijn wij in den beginne "jonge kinderen", en moeten dien-aangaande opgroeien tot de volle wasdom.

7. Tot één lichaam gedoopt. ^{1Kor. 12:12, 13}

Een lichaam is een éénheid, hoewel een samenvoeging van alle leden. Een organisme en niet een organisatie. Dit Lichaam van Christus, ^{Kol. 1:24} bestaande uitsluitend uit zondaars, die uit genade zijn zalig geworden, is de enige Kerk op aarde, die God kent.

8. Verzegeld tot den dag der verlossing. ^{Ef. 4:30}

Dit is Gods merkteken. De gelovigen zijn Gods lichten in de wereld. God ziet elke gelovige als een lichtpunt in de donkere wereld.

9. Bewoond door de Heilige Geest. ^{1Kor. 6:19}

Dit wordt gezegd in het hoofdstuk, waar de Korinthiërs op hun zonden worden gewezen. De inwoning van de Heilige Geest is dus niet een buitengewone toestand bij bijzondere, geestelijke christenen. Een kind van God zonder de Heiligen Geest bestaat niet. ^{Rom. 8:9b} Gods gebod: "Wordt vervuld met de Geest," ^{Ef. 5:18} veronderstelt de aanwezigheid van die Geest. Dit wil niet zeggen, dat wij meer moeten hebben van de Geest, maar dat de Geest meer moet hebben van ons.

10. Gerechtvaardigd. ^{Rom. 5:1}

"Gerechtvaardigd zijnde" is niet: er op hopen. Het is ook geheel iets anders dan vergiffenis. Het is, alsof zonde nooit aanwezig geweest is, daar zij overgegaan is op iemand anders, die de straf er geheel voor gedragen heeft.

11. Nabij geworden. ^{Ef. 2:13}

Kunnen we dichter bij God zijn, dan dit nabij? Heb. 12:22 zegt ons hoe nabij dit is, te weten: "Gekomen tot de berg Zion, en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem, en de vele duizenden der engelen; tot de algemene vergadering en de gemeente der eerstgeborenen, die in de hemelen zijn, en tot God, de Rechter over allen, en de geesten der volmaakte rechtvaardigen. En tot den Middelaar des Nieuwen Testaments Jezus, en het bloed der besprenging, dat betere dingen spreekt dan Abel."

Op een bijzonder heerlijke wijze schittert dit kleinood van de zegeningen van Christus in Kol. 3:3: "Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God." Kan het nog nader?

12. Hemelburgers. Fil. 3:20

Ons "thuis" is veranderd. Wij zijn hier nu vreemdelingen. Dit wereldsysteem, waarvan Satan de overste is, ^{Joh. 14:30} mag op geen enkele wijze het voorwerp onzer belangstelling zijn. Zijn pogingen, om deze wereld te cultiveren en te beschaven, worden straks door God beantwoord met het oordeel des vuurs. ^{2Pet. 3:7-10}

In het voorgaande hebben we twaalf schatten genoemd, welke aan elk kind van God toebehoren. Zij zijn de Zijne geworden op het zelfde ogenblik, dat hij Christus aannam als zijn persoonlijke Verlosser en Zaligmaker. Rijk geworden door Zijn armoede! Dit is geen toekomstige rijkdom, maar een tegenwoordige. Naarmate het bezit dezer rijkdommen in Christus door u wordt erkend, zult ge in dit leven gelukkig zijn.

Een arme, die leeft als een rijke, is een dwaas. Een rijke, die leeft als een arme, is een nog groter dwaas.

Er is echter nog meer.

13. Hemelse deelgenoten. ^{Ef. 2:6}

"Hemelse" is hier niet een plaats, doch een sfeer van deelgenootschap met Christus. Niet in de hemel, niet het koninkrijk des hemels, doch een sfeer van gemeenschap.

Het woord "hemelse" in Ef. 2:6, is hetzelfde als het woord "lucht" in Ef. 6:12, waar ons de strijd aangetoond wordt tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Dit toont aan, dat overwinning alleen mogelijk kan zijn, als wij in deze sfeer leven. Door Christus in deze sfeer gezet, en door het geloof hier levend, zullen wij niet zo gemakkelijk in zonden vallen, doch ons leven van gemeenschap kan onderbroken, en het gebedsleven verhinderd worden.

14. Lid van de Goddelijke familie. ^{Ef. 2:19}

Welk een voorrecht, maar ook, welk een verantwoordelijkheid! Overal, waar een Christus-leven geopen-

baard wordt, openbaart zich ook de vijandschap. Waar de persoonlijke gemeenschap met God in het leven wordt gerealiseerd, daar blijkt ook, dat er geen gemeenschap kan zijn tussen het licht en de duisternis. Een kind van God, levende overeenkomstig de hemelse standaard, behoeft de wereld niet vaarwel te zeggen. De wereld zal van haar kant de gemeenschap spoedig genoeg verbreken. En dan wordt ervaren, wat ons geschonken is in deze zegening: in Christus een huisgenoot te zijn geworden met al de heiligen. De verantwoordelijkheid ten opzichte van deze genadeschat is: de Goddelijke indeling van de kinderen Gods, tegenover de menselijke indelingen in allerlei schakeringen en vormen, in al haar consequenties te aanvaarden. Dit is: elk kind van God, de aangename en de onaangename, uit 's Heeren hand als mede-huisgenoten te aanvaarden en te behandelen, altijd het goede van elkaar zoekende, en met eer de een den ander voorgaande. ^{Rom. 12:10}

15. Gezet in Gods Koninkrijk. ^{Kol. 1:13}

"Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het koninkrijk van de Zoon Zijner liefde." Deze beide "betere dingen" zijn absoluut blijvend. Voor altijd onttrokken aan de macht der duisternis, d.w.z. dat het rijk der duisternis zijn macht volkomen over ons heeft verloren. De kinderen des lichts zijn bevrijd van de boeien, die hen bonden, uitgeleid uit de kerker,

waarin zij gevangen zaten en gebracht in de zonneschijn van de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods. ^{Rom. 8:21} Overgezet in het koninkrijk van den Zoon Zijner liefde, om er eeuwig in te blijven.

16. Voorwerp van het werk van God. ^{Ef. 1:19,20}

In 1Kor. 3:9 wordt gezegd, dat de gelovigen te zamen, als gemeente van Christus dus, Gods gebouw en akkerwerk zijn. Tot onze persoonlijke zegeningen behoort, dat we één voor één zijn: de voorwerpen van Gods onophoudelijke bewerking, opdat wij allen, individueel, "met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren weerspiegelende, naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." ^{2Kor. 3:18}

17. Gods bewijsmateriaal. ^{Joh. 16:8}

Hoe overtuigt de Heilige Geest de wereld van zonde? Een aardse rechter gebruikt tegenover de beschuldigde een tastbaar overtuigend bewijs. Zo ook overtuigt de Heilige Geest door de gelovige als zijn bewijsmateriaal, de wereld van zonde, gerechtigheid en oordeel.

a. Tegenover het ongeloof van de wereld staat het geloof der kinderen Gods. De openbaring van dit geloofsleven moet de wereld veroordelen.

b. Het opstandingsleven van de kinderen Gods, als vrucht van de opstanding van Christus, moet de wereld veroordelen in hun eigengerechtigheid.

c. Het van oordeel vrijgemaakte leven

der gelovigen, omdat in Jezus Christus de overste der wereld geoordeeld is, moet de wereld overtuigen van het oordeel, waar zij buiten Christus onder ligt. "De gehele wereld ligt in de Boze." ^{1Joh. 5:19}

18. Gods mede-arbeiders. ^{1Kor. 3:9}

Dit voorrecht hebben al de kinderen Gods, om, in overeenstemming met de bijzondere hun geschonken gaven des Geestes, ^{1Kor. 12:11} zowel wat hun persoon als hun bezittingen betreft, God te dienen.

19. Verzoend met God. ^{Kol. 1:20-21}

Niet als een ervaring, doch als een feit. "God zegt het," ziedaar hun fundament.

20. Vrede met God. ^{Rom. 5:1}

De vrede van God is een ervaring, de vrede met God niet. De vrede met God, maakt de vrede van God mogelijk.

21. Vergeving van zonden. ^{Ef. 1:17}

Dit is één der zegeningen. Sommigen beschouwen de vergeving der zonden als de gehele zaak. Wij zien nu, dat zij maar een klein deel is van hetgeen wij hebben in Christus.

22. Geheiligd. ^{1Kor. 6:11}

Niet te verwarren met de heiligmaking als een ervaring, ^{Joh. 17:17} of met de eindelijke volmaaktheid. ^{Ef. 5:4}

23. Op de Rotssteen geplaatst. ^{1Kor. 3:10}

Er is een plaat, die ons een rots laat zien, waarop een kruis geplaatst is,

oprijzende uit de kokende golven van de wereldzee, terwijl een vrouw zich met inspanning van al haar krachten aan die rots tracht vast te klemmen. Dit is echter niet de positie van de gelovige. Voor hem dreigt het gevaar niet meer want hij is op de rots geplaatst. Hij is er ook zelf niet opgeklimmen; hij is er door God op gezet.

24. De namen geschreven in de hemel. Fl. 4:3

Het "een iegelijk" uit Joh. 3:16 is in het Boek des Levens vervangen door de namen der kinderen Gods. God meent dit "een iegelijk" zodanig, dat Hij de namen van allen, die dit woord geloven en dit werk aanvaarden, voor eeuwig laat inschrijven in de hemelse registers. Heb. 12:23

25. Een koninklijk priesterdom. 1Pet. 2:9

Zoals Abraham stond tussen God en Sodom, met priesterlijke voorbeding, zo zijn wij als priesters Gods in deze wereld geplaatst, "opheffende heilige handen." 1Tim. 2:8; 1Joh. 2:1

26. Een gave Gods aan Christus. Joh. 17:6, 9, 11

De Heiland heeft die gave niet afgevozen, maar met open armen aangenomen.

27. Kinderen des lichts. 1Thes. 5:5

Gods lichtpunten, door hun wandel de werken der duisternis beschamende. Wandelt gij als een kind des lichts?

28. Uit alle oordeel weggenomen.

Rom. 8:1; Joh. 3:18; 5:24; 1Kor. 11:32

Dit is onafhankelijk van wandel.

29. Wij staan in genade. Rom. 5:2

Omringd door genade als een vis door water.

30. Christus onze Voorbidder. Heb. 7:25; 1Joh. 2:1

Hij wordt niet onze Voorbidder, als wij onze zonden belijden, maar Hij is onze Voorbidder, terwijl wij zondigen. "Ik heb voor u gebeden." Luk. 22:31, 32

31. Volkomen verlossing. Ef. 1:7; 1Pet. 1:18

Christus heeft een volkomen werk gedaan. Ten opzichte van de verlossing is er niets te doen overgebleven.

32. Geheel volmaakt in Hem. Kol. 2:10

"In Hem volmaakt." Wie is Hij? Kol. 2:3; 1:9 Wie zijt gij? Een arme zondaar, die in Hem gelooft, en nu door zijn positie in Christus geheel volmaakt is!

33. Gezegend met elke geestelijke zegening. Ef. 1:13

Daar worden we niet mee gezegend, daar zijn we mee gezegend. Het is alles volkomen volbracht voor de grootste zondaar, die gelooft in de Heere Jezus Christus als de drager van zijn zonde en schuld. Het is alles het werk van God.

Als we nu onze schatten eens overzien, dan komen we tot de overtuiging, dat wij, als gelovigen gewoonlijk beneden onze stand leven; dat we zo rijk zijn, en toch leven we als in armoede, zuchtend en klagend. Het is echter beter, dat we meer genieten van dit alles tot eer van Hem en tot onze blijdschap. Hem zij de eer en de heerlijkheid, nu en in alle eeuwigheid. Amen.

Johannes Markus

door br. Butcher, 1935

"Zij hadden ook Johannes tot dienaar." Hand. 13:5

"Hij is mij nuttig tot bediening." 2Tim. 4:11

Wij vinden in het Nieuwe Testament meermalen een korte vermelding van Johannes Markus, de schrijver van het tweede Evangelie. Wij mogen aannemen, dat hij de Heere Jezus persoonlijk heeft gekend, want zijn moeder had in Jeruzalem een huis, waar Petrus heenging, toen hij op zo merkwaardige wijze door een engel uit de gevangenis was bevrijd. Hand. 12:12

Nu is het niet onze bedoeling, in wat hier volgt, ons met heel zijn leven bezig te houden, doch alleen met die onbegrijpelijke zwenking, waartoe hij in Perge in Pamphilië gekomen is, toen hij zich van Paulus en Barnabas losmaakte en naar Jeruzalem terugkeerde, inplaats van mee te gaan dieper Klein-Azië in, om dáár het Woord Gods te brengen. Hand. 13:13 en 15:38

Wat mag de oorzaak geweest zijn, die hem aldus deed besluiten? De Schrift deelt er ons niets naders over mede. Alleen dit weten wij met zekerheid, dat Paulus dit teruggaan van zodanig gewicht achtte, dat hij weigerde Markus, die zich intussen had bedacht, mee te nemen op zijn tweede zendingsreis. Hand. 15:38

Misschien was de oorzaak deze: Markus was slechts een dienaar der apostelen. Zijn bezigheid bestond in uiterlijk dienstbetoon: water halen, voeten

wassen en dergelijke. Met dit soort dingen moest hij zich de hele dag bezig houden, en dat terwijl hij toch afkomstig was uit een zeer welgestelde familie. Hand. 12:12 en 13

En toch had hij de Heer persoonlijk gezien, ja hij was Hem gevolgd toen Hij naar Gethsémané ging, waar Hij werd gevangen genomen. Mark. 14:51, 52

Zelfs was hij eer dan Paulus tot geloof gekomen. En moest hij nu in zo menig opzicht achter staan bij de anderen? O zeker, hij mocht met hen nederknielen in het gebed, maar als het er op aan kwam in het openbaar het woord te prediken, was het vooral Paulus, die sprak. Hand. 14:12 Barnabas, de oom van Markus, sprak veel minder en hijzelf zo goed als in 't geheel niet.

Dat viel tegen. Hoe heel anders had hij het zich voorgesteld, toen hij, vol vuur en geestdrift, van Antiochië was

uitgetogen. Hij had toch ook een gave! En moest die nu maar ongebruikt blijven? Was dat geen ontrouw ten opzichte van de bekwaamheden, die God hem had toevertrouwd?

Zulke en soortgelijke gedachten zijn wellicht in Markus' hart opgekomen. Misschien is het hem zo ongeveer gegaan als Aäron en Mirjam, toen zij tegen Mozes spraken. ^{Num. 12:6} Dat is echter niets anders dan de oude zondige aard, het vlees, dat zich indringen wil in de dienst aan de Heer.

Hoe dikwijls zijn in de loop der eeuwen, door soortgelijke overwegingen, dienaren van de Heer er toe gekomen, zich uit het werk van de Heer terug te trekken.

Hoe geheel anders is de Heere Jezus zelf geweest. Hij wilde steeds de laagste plaats innemen. Hij vernietigde ^{Fil. 2:7} zichzelf. Hij nam slaven-gestalte aan. Hij vermaant Zijn volgelingen Zijn juk op te nemen en van Hem te leren zachtmoedig en nederig te zijn. ^{Mat. 11:28}

Later heeft Markus van zijn voorbarige stap klaarblijkelijk berouw gehad. Op alle manier stelde hij zich bij het begin der tweede zendingsreis weer ter beschikking. Maar Paulus kon er maar niet zo dadelijk toe komen, hem weer tot reisgenoot te nemen. Ja zelfs kwam daardoor verwijdering tussen Barnabas en Paulus.

Of hier niet de familieband in 't spel is geweest? Hoe menigmaal wordt een juiste beoordeeling bemoeilijkt doordat banden van verwantschap wat recht is scheef trekken. Merkwaardig

is, dat ons, na dit voorval, waar Barnabas Markus' zijde koos, niets meer van deze en zijn arbeid wordt meege-deeld.

Toch is wat Markus betreft alles weer goed terecht gekomen. Uit de brief aan de Kolossensen weten wij, dat Paulus "Markus, de neef van Barnabas" bij de Klein-Aziatische gemeenten kon aanbevelen. ^{Kol. 4:10} Zelfs zijn de herstelde Markus later grote voorrechten te beurt gevallen. Hij mocht het tweede Evangelie schrijven; hij mocht, met toestemming van Paulus, belangrijke gemeenten in Klein-Azië bezoeken en dienen. Voor Paulus zelf, zoals hij zegt, was hij "nuttig tot de dienst". ^{2Tim. 4:11} Zo schonk de Heer hem nieuwe gelegenheden Hem te dienen en Satan, de aanstoker van Markus' weglopen, werd ten slotte toch overwonnen.

Wij willen echter uit heel dit gebeuren leren, ook in het geringste getrouw te zijn, al zou ook de ons toevertrouwde arbeid slechts in kleine, schijnbaar onbeduidende dingen bestaan. Zou het ook slechts in het toedienen van een beker koud water zijn. Wij zullen toch niet willen gelijken op hen, die menen dat wanneer zij niet vooraan staan, zij ook niet mee kunnen doen?

Laat ons niet vele leermeesters willen zijn, daar, zoals Jak. 3:1 waarschuwt, deze "te zwaarder oordeel ontvangen zullen". Wij willen niet trachten naar hoge dingen maar nederig, trouw en klein blijven. Want aan de nederigen geeft God genade.

Is een belijdenisgeschrift noodzakelijk?

door A. Klein Haneveld Sr, 1935

Vele gelovigen beantwoorden deze vraag met ja. Zij kunnen zich welhaast geen samengaan, geen samenwonen van kinderen Gods voorstellen zonder vastgestelde belijdenis.

Welk een voorrecht, als wij door genade van alle menselijke stelsels en inrichtingen verlost mogen zijn en geleerd hebben, alle kinderen Gods als zodanig te ontvangen. Als alle gelovigen eens weg wilden doen wat scheiding tussen hen maakt, en eens gingen handelen naar de bede van onze Heiland tot de Vader: "Opdat zij allen één zijn!" Welk een machtig getuigenis zou daarvan uitgaan tot de wereld, die zich nu vaak zo ergert aan de tweedracht en verscheurdheid onder de belijders des Heeren. "Opdat de wereld gelove, dat Gij mij gezonden hebt." Joh. 17:21

Doch dan moeten de belijdenis-schriften aan de kant!

Het kan zijn nut hebben, eens na te gaan, op welke gronden de noodzakelijkheid der belijdenis-schriften door hun voorstanders bepleit wordt.

In de Christelijke Encyclopaedie deel 1 pag. 495 worden door prof. Honig vijf redenen aangegeven, waarom hij een confessie nodig acht; en in hetzelfde boekwerk pag. 276 voert prof. Bouwman dezelfde vijf gronden, enigszins anders geformuleerd, aan. Laten wij ze nu één voor één nader beschouwen.

Als eerste grond, waarom de kerk niet zonder een geloofsbelijdenis kan, vinden we aangegeven: "*Omdat de belijdenis is de uitdrukking van het geloof der gemeente. Wie gelooft kan niet zwijgen, maar moet spreken van wat hij gelooft; Hand. 4:20; 2Kor. 4:13. Het niet belijden van de naam van Christus zou zijn een verloochenen van Hem; Mat. 10:32.*"

De lezer zij zo vriendelijk, de genoemde schriftplaatsen zelf op te slaan, en dan te zeggen wat daaruit kan worden afgeleid ten gunste van een belijdenis als accoord van kerkelijke gemeenschap. Want dat is de kwestie waar het om gaat. Ieder die Jezus Christus als zijn Heiland kent, zal ook de naam des Heeren belijden voor de mensen. "Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid, en met den mond belijdt men ter zaligheid." Rom. 10:10 Zulk een belijden is een zaak van persoonlijke getrouwheid tegenover de Heer.

Die omstandigheden kunnen soms ook wel eens een gemeenschappelijke belijdenis gewenst maken. Zo bv. toen Guido de Brès, in overleg met anderen, de Nederlandse geloofsbelijdenis opstelde en in de nacht van 1 op 2 november 1561 over de muur van het kasteel te Doornik wierp, waar juist koning Filips II vertoefde, opdat deze zou kunnen zien hoezeer de door hem zo bitter vervolgde "ket-

ters" door de tegenstanders werden belasterd. Zodra echter een dusdani-ge Belijdenis accoord van kerkelijke gemeenschap wordt, brengt ze, omdat vele godvruchtige zielen haar niet in alle delen kunnen onderschrijven, verdeeldheid en scheuring in het huisgezin Gods.

Als tweede grond voor de noodzakelijkheid van een belijdenis wordt aangevoerd, dat: *"de kerk tegenover de wereld en de lasteringen der tegenstanders, ter ere Gods, publieke getuigenis moet afleggen van de ware religie; 1Pet. 3:15; 2Tim. 1:8; 2:25."*

Neem uw Bijbel, mijn lezer, en zoek de aangegeven plaatsen op. Is hier ook maar enigszins sprake van het opstellen van een belijdenisschrift Of van een accoord van kerkelijke gemeenschap? Wij hebben hierover bij punt 1 reeds genoeg gezegd en gaan verder.

In de derde plaats acht men de confessie nodig: *"omdat de belijdenis is onderscheidingsteken van de zuiverheid des geloofs tegenover de ketterij."* Hier wordt dus "ketterij" genoemd alles wat afwijkt van de officiële kerkelijke belijdenis. Let wel: niet wat van Gods Woord afwijkt, maar wat afwijkt van de eenmaal aangenomen belijdenis. Hier worden de belijdenisschriften in de plaats van de Heilige Schrift gesteld als toetssteen voor de zuiverheid des geloofs. De nadere verklaring, dat de confessie te allen tijde aan de Bijbel appellabel is, verandert daaraan niets. Niet een door mensen

opgesteld geschrift, hoe voortreffelijk ook, maar alleen het door de Heiligen Geest geïnspireerde Woord van God is "onderscheidingsteken van de zuiverheid des geloofs."

Kan de zuiverheid des geloofs getoetst worden aan een menselijk geschrift? Dan zou dat geschrift volmaakt moeten zijn. En hoe kan mensenwerk dat wezen? Waartoe een dergelijke praktijk leidt, heeft men nog onlangs aan de uitstoting van Ds. Berkhoff kunnen zien. Waarbij een leer (chiliasme), die steun vindt in nagenoeg de hele Bijbel, en waarbij ten nauwste de heerlijkheid van onze Heere Jezus Christus betrokken is, tot ketterij werd verklaard!

Laat ons verder horen.

Ten vierde: *"Omdat de eenheid in het kerkelijke leven eist eenheid des geloofs. Wel is er nog een hogere eenheid dan deze, namelijk de eenheid in Christus. Maar in elke bijzondere kerkgemeenschap is eenheid van belijdenis nodig, omdat anders de kerk in tegenspraak komt met zichzelf, omdat anders geen samenwerking en opbouw mogelijk is."*

De lezer lette er op, dat hier geen schriftplaats wordt aangehaald ter bevestiging. Hij lette er ook op, dat hier welbewust de "hogere eenheid" in Christus wordt terzijde gesteld. Maar wat zegt de Schrift?

"Daarom neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft tot de heerlijkheid Gods." Rom. 15:17

"U benaarstigende te behouden de eenheid des Geestes." Ef. 4:3

De eenheid, beoogd en verkregen door opstelling en handhaving van een confessie, is een eenheid van menselijke makelij, die dwars tegen de eenheid des Geestes ingaat.

Blijft nog over het vijfde punt: *"De kerkelijke belijdenis is nodig als middel om het ware geloof te propageren en aan het nageslacht over te leveren."*

Weer geen schriftplaats aangeroerd. Doch wat zegt de Schrift? Allereerst is er natuurlijk de Bijbel zelf, waaraan de belijdenisschriften volgens eigen getuigenis ontleend zijn. Wij hebben de Bijbel, en het nageslacht heeft óók de Bijbel: de enige en algenoegzame bron van kennis en regel voor geloof en leven. Maar bovendien, wat zegt de Bijbel zelf van de wijze waarop God wil, dat de gezonde leer aan het nageslacht wordt overgeleverd? Wat schrijft de bejaarde apostel Paulus aan zijn "geliefd kind" Timotheus, als hij weet dat de tijd van zijn verscheiden aanstaande is?

"Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt..... en hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren." ²Tim. 1:13; 2:2

Dat is heel iets anders dan de opstelling van een belijdenis voor het nageslacht. De door God gewilde wijze om de waarheid door te geven aan het nageslacht, bestaat in de mededeling ervan door getrouwe en bekwame personen aan andere getrouwe personen. Timotheus, wel onderwezen in de door

Paulus gepredikte leer, en in zijn overtuigingen versterkt door vele andere getuigen, die eveneens door de apostel onderwezen waren, moest zorg dragen, dat hij deze leer aan andere trouwe personen meedeelde, die straks op hun beurt hetzelfde zouden doen. Zie daar de gewone wijze waarop, naar Gods gedachten, de gezonde leer van geslacht tot geslacht behoort te worden doorgegeven. God kan iemand aangorden met de kracht van Zijn Geest, om een bijna vergeten waarheid opnieuw alom bekend te maken; zoals bv. Luther deed. Doch als alles gewoon gaat, is er continuïteit in de dienst des Woords, en wordt de erkende leer aan het nageslacht overgeleverd; niet door een belijdenisschrift, die men als accoord van kerkelijke gemeenschap heeft gesteld, maar doordat bekwame mannen de goddelijke waarheid toevertrouwen aan andere getrouwe personen, die later op hun beurt op gelijke wijze zullen handelen.

Hoe wonderbaar heeft God in alles voorzien! Ook in de handhaving en verbreiding der gezonde leer naar de Schrift.

De mens echter, in plaats van zich aan Gods aanwijzingen te houden, heeft gemeend andere wegen te moeten inslaan, met het gevolg, dat men, door zijn belijdenisschriften, de kinderen Gods vanéenscheidt, de schrikkelijke verdeeldheid onder hen bestendigt en sanctioneert, en tenslotte eigenlijk heel geen oog meer heeft voor de heerlijkheid van de eenheid van het Lichaam van Christus door de Heilige Geest.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 26 jan, 9/23
feb, 9/23 mrt, 6/20 apr, 4/18 mei,
19:45 uur; "Delta", Oude Kanaal-
dijk 2, Bijbelse Bedelingen

AMSTERDAM zaterdag 28 jan, 25
feb, 25 mrt, 22 apr,
15:00 uur; Postjesweg 150

APELDOORN zondag 5 feb, 30 apr,
10:30 uur, P. Saenredamstr. 15

BEVERWIJK zondag 19 feb, 2 apr,
28 mei, 10:00 uur; B.H.K.-
gebouw, Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 29 jan, 26 feb,
26 mrt, 23 apr, 21 mei, 18 jun,
10:00 uur; Brief aan de Romeinen
16 apr, 14:00 uur; doopdienst
Locatie: als hieronder

BOLSWARD zaterdag 18 feb, 8 apr,
10:00 uur;

Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

Nederlands Bijbelstudie College

onderwerp 18 februari:
Symboliek in de natuur

DRACHTEN donderdag 2/16 feb,
2/16/30 mrt, 13/27 apr, 11 mei,
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

"Opdat vervuld worde..."

DRACHTEN zondag 19 mrt,
14:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 25 jan,
8/22 feb, 8/22 mrt, 5/19 apr, 3/17
mei, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg.

EMMEN maandag 30 jan, 13/27 feb,
13/27 mrt, 10/24 apr, 8/22 mei,
19:30 uur;

Ichthuskerk, Walstraat 21

Het boek Handelingen

't HARDE zaterdag 21 jan, 18 mrt,
13 mei; 10:00 uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

onderwerp 21 januari:
Geef je over!

LEERDAM zondag 12 feb, 12 mrt, 9
apr, 7 mei, 4 jun, 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a,
Brief aan de Romeinen

LINSCHOTEN maandag 23 jan,
6/20 feb, 6/20 mrt, 3 apr, 1/15 mei,
20:00 uur; "De Vaart",
J. Barneveldstraat 24,
Het boek Handelingen

OLDEBROEK dinsdag 24 jan,
7/21 feb, 7/21 mrt, 4/18 apr, 2/16
mei, 20:00 uur; Stationsweg 43
De brief aan de Filippenzen

OLDEBROEK zondag 29 jan, 12/26
feb, 12/26 mrt, 9/23 apr, 7/21 mei,
17:30 uur; L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

RIDDERKERK zondag 5 mrt, 14
mei, 10:00 uur, Adres???

URK dinsdag 31 jan, 14/28 feb,
14/28 mrt, 11/25 apr, 9 mei,
20:00 uur; Eurozalm,
Burg. Schipperkade 10.
Het huis Gods

Geliefde lezer,

"Theologisch onbenul" noemde iemand de leer, dat de gelovige is vrijgemaakt van de heerschappij van de wet. En zo is het maar net. Immers, God, in Zijn Woord, trekt zich niets aan van theologie of filosofie. Theologie is toch in wezen een product van de nogal autistische menselijke geest, terwijl de Bijbel een product is van de Geest van God.

Theologie streeft ernaar een God, en vooral een godsbeeld, te creëren; volkomen overbodig omdat God Zichzelf openbaart in de Schrift. Maar als God spreekt is het de theologie, die òf het spreken van God ontkent, òf, als dat niet lukt, zegt: God heeft het zo niet bedoeld. Is dat niet de methode van de "tuinslang"? God zei, dat men niet zou eten van de boom der kennis des goeds en des kwaads, maar van de boom des levens. De slang, aanvankelijk ontkenkende dat God had gesproken, verdraaide de woorden van God tot het tegenovergestelde. Niettemin zegt de Bijbel, dat zij die leraren der wet (= kennis van goed en kwaad) willen zijn zich hebben afgewend van geloof (in het Woord Gods) en zelf geen idee hebben van wat zij beweren. ^{1Tim.1:7}

Onbenul? Hadden wij maar meer theologisch onbenul en meer benul van wat God ons in zijn eeuwig Woord heeft geopenbaard. Dat heet niet theologie, maar bijbelkennis.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbelstudie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, reizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes en de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 5567669
Rabobank 308747046

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 103581006

ten name van

NBC Evangelisatie, Bolsward